

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/20/2020
Identifikačné číslo spisu: 2217010289
Dátum vydania rozhodnutia: 15.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2217010289.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a členov senátu JUDr. Martina Bargela a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. na neverejnom zasadnutí konanom 15. júla 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Q. Y. B. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, o dovolaní obvineného Q. Y. B., zastúpeného obhajcom JUDr. Michalom Ellingerom, advokát v Bratislave, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/32/2018 zo 17. mája 2018 a rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 1T/67/2017 zo 7. februára 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. Y. B. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len „súd prvého stupňa“), sp. zn. 1T/67/2017 zo 7. februára 2018, bol obvinený Q. Y. B. (ďalej len „obvinený“) uznaný vinným zo spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 30. marca 2017 v čase o 7:13 hod. v V., okres F. v priestoroch U. v izbe č. XX, po predchádzajúcom oboznámení sa s tým, že na základe rozhodnutia Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava číslo PPZ-HCP-BA6-32-008/2017-BA zo dňa 6. februára 2017 o administratívnom vyhostení a uložení zákazu vstupu má byť eskortovaný do domovskej krajiny na území B., začal na policajtov kričať, že izbu neopustí a fyzicky napadol tam prítomného eskortujúceho policajta T. B., a to tým spôsobom, že kovovým krytom radiátora ho chcel udrieť do hlavy, avšak policajt si hlavu kryl pravou rukou, ktorú mu týmto kovovým krytom zasiahol, následkom úderu policajt spadol na zem, pričom si narazil temeno hlavy o podlahu, pričom pri útoku eskortujúci policajt T. B. utrpel zranenia a to Y., C. M., Y. T., T., A., ktoré zranenia si podľa znaleckého posudku vyžiadali liečbu najmenej do 15. júna 2017, pričom poškodený T. B. bol v dôsledku poranení obmedzený v obvyklom spôsobe živote po dobu 5 týždňov.

Za tento zločin bol obvinenému podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky, s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd prvého stupňa uložil obvinenému povinnosť nepriblížiť sa k poškodenému T. B. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodeného.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obvinený zaviazaný k náhrade škody pre poškodeného T. B. titulom bolestného vo výške 1.732,80 EUR.

Podľa § 65 ods.1, ods. 4 Trestného zákona súd prvého stupňa uložil obvinenému aj trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na 5 rokov.

Proti predmetnému rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom, sp. zn. 3To/32/2018 zo 17. mája 2018 a postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, sp. zn. 1T/67/2017 zo 7. februára 2018 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona uložil obvinenému trest odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/32/2018 zo 17. mája 2018, ktorým nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudok súdu prvého stupňa, sp. zn. 1T/67/2017 zo 7. februára 2018, ako aj proti konaniu, ktoré rozhodnutiam predchádzalo, podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 7. júna 2019 a písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 28. novembra 2019 dovolanie (č. l. 597 - 601 spisu a č. l. 605 a - 605 e spisu), z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Obvinený v dovolaní uviedol, že výroky napadnutých rozhodnutí o vine a o uložení trestu nepovažuje za správne a dôvodné. Súd prvého stupňa nevykonal obvineným navrhované dôkazy (výsluchy svedkov - Z., F. B. a JUDr. B. S., nezabezpečil veci - bundu policajta a košeľu obvineného, nevykonal rekonštrukciu trestného činu, neoboznámil sa s lekárskou správou o zdravotnom stave obvineného, s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Sžak/15/2017 zo 14. novembra 2017 a s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Sžak/4/2017 z 11. mája 2017, nezadovážil spisy o vyhostení, sp. zn. PPZ-HCP-BA6-32-017/2017-AV a PPZ-HCP-BA6-32-008/2017-AV, opätovne neprehrál kamerové záznamy), čo obvinený namietal už vo svojom odvolaní a odvolací súd k tomu nezauljal žiadne stanovisko. Podľa názoru obvineného odvolací súd vo svojom rozsudku iba odkázal na skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Obvinený má za to, že z kamerového záznamu objektívne vyplýva priebeh deja a výsluchy jednotlivých svedkov sú podľa jeho názoru plné rozporov. Obvinený odkázal na konštantnú judikatúru (napr. Nález ÚS ČR 398/97) z ktorej vyplýva, že odsudzujúci výrok súdu musí vyplývať zo zákonom stanoveného procesu zisťovania, vykonania a následného vyhodnotenia rozhodujúcich skutočností tak, aby sa skutkové závery súdneho rozhodnutia neocitli v rozpore s vlastným obsahom vykonaných dôkazov (III. ÚS SR 84/94). Na záver obvinený uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie.

Obvinený navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), aby - podľa § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že rozsudkom súdu prvého stupňa zo 7. februára 2018, sp. zn. 1T/67/2017, ako aj rozsudkom odvolacieho súdu zo 17. mája 2018, sp. zn. 3To/32/2018, bol porušený zákon v ustanoveniach § 371 ods. 1, § 319, § 2 ods. 1, ods. 2, ods. 7, ods. 19 Trestného poriadku v neprospech obvineného a súčasne

- podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zo 17. mája 2018, sp. zn. 3To/32/2018, spolu s ním aj rozsudok súdu prvého stupňa zo 7. februára 2018, sp. zn. 1T/67/2017 a

- podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal súdu prvého stupňa predmetnú trestnú vec znovu v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda (ďalej len „prokurátorka“), ktorá vo vyjadrení uviedla, že z obsahu dovolania obvineného nevyplývajú žiadne nedostatky vytknuté súdu, ktoré by mohli byť subsumované pod písmená a) až n) ods. 1 ustanovenia § 371 Trestného poriadku. Aj keď obvinený poukazuje na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, v dovolaní neuvádza žiadne také okolnosti, ktoré by takýto záver potvrdzovali. Obvinený skôr namietal nevykonanie nim navrhovaných dôkazov, čo ale nemožno považovať za dôvod podania dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Prokurátorka má za to, že dôvodom podania dovolania je len nespokojnosť obvineného s odsudzujúcim výrokom, ktorý bol vyhlásený na základe vykonaného dokazovania, ktoré považuje obvinený za nedostatočné. Na záver prokurátorka uviedla, že obvinený vo svojom dovolaní namietal len zistený skutkový stav. Na takéto námietky nemôže najvyšší súd prihliadať. V prejednávacom prípade nejde ani o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Prokurátorka navrhla najvyššiemu súdu, aby podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol dovolanie obvineného, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), na základe podaného dovolania zistil, že je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne a obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku). Najvyšší súd však dospel k záveru, že nie je splnený dôvod dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Najvyšší súd považuje za potrebné na úvod zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku, pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Vzhľadom na obsah podaného dovolania je tiež nevyhnutné uviesť, že o dovolaní rozhoduje najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. Najvyšší súd nie je oprávnený spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie, nakoľko uvedená činnosť je doménou konania pred súdmi nižšej inštancie. O to viac, ak je dovolanie prípustné proti už právoplatným rozhodnutiam súdov za účelom možnosti nápravy v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení a nie revízie a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy nižších stupňov, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania (výnimkou je len dovolanie podané ministrom spravodlivosti).

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní obvinený konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na

dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmé a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozs. č. 36110/03 z 2.2.2010, Emen p. Turecku, rozs. č. 25585/02 z 26.1.2010, Van Mechelen a ďalší p. Holansku, Visser p. Holandsku, rozs. č. 26668/95 zo 14.2.2002, Al - Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozs. č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15.12.2011 a ďalšie).

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumom odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi nižších stupňov nemôže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania, pretože dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako širokom rozsahu (čo do dôvodov okruhu napadnutelných rozhodnutí, oprávnených osôb atď.) aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky. Dovolanie a rozhodnutie o ňom znamená prelom do právoplatných rozhodnutí, a preto spravdla narušuje stabilitu konečného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z toho dôvodu možno dovolania aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

Z toho dôvodu možno dovolania aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu alebo jemu predchádzajúceho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov.

Pokiaľ ide o námietky obvineného, že súd prvého stupňa nevykonal nim navrhované dôkazy a odvolací súd k tomu nezaujal žiadne relevantné stanovisko, ako vyplýva z vyššie uvedeného, najvyššiemu súdu neprináleží vykonané dôkazy hodnotiť ani spochybňovať. Najvyšší súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že rozsudok súdu prvého stupňa je založený na dôkazoch, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku uplatneného obvineným, a preto najvyšší súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.